

אורות השבת

גלוון מס' 958

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
הרב אברהם טריקי

פרשת השבוע
פקודי'

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

משכן העדות

אללה פקודי הפליגו משלבו העדת אשר פקד על פי מולשה...

המשכן משכנן: שני פעמים, רמז למקדש שנתרשם בשמי חורבנן על עונותיהם של ישאים (רש"י)

מדברי רשי'י הללו יש לנו ללימוד יסוד גובל במשמעות חורבן בית המקדש, וגם המטבח בניינו העתיק בפי. שכן מדבריו עלה, שהמשכן הוא בבחינתו יישכו – אשר בו משכן הקב"ה את עונותיהם של ישראל, והיינו שביחמ"ק ממשכן בידי הקב"ה עד שנפרע את חורבנן בשובנו אליו מדריכינו הרעה. וכבר תמה הגאון רבי יוסף זוננפלד צ"ל, מודיע טרם וצינו לבניין בית המקדש,alla הקב"ה מקיים את כל התורה כולה ובכל זה מצות אם תחול תחבול שלמת רעך עד בא המשם תשיבנו לו כי היא כסותו לבדה היא שמלתו לעורו במוח ישבו (שמות רב, כה-כט), הרי שהמלוחה חייב להחזיר את משכנו בירא עני אף שטרם פרע או תא חובה. ואנו כן, מודיע אין הקב"ה מחזיר את משכנו, הרי בלבד אין לנו חיים... וועל' הדבר: כנראה שאין אנו מרגיניסים בחסרונו של המשכן, כפי שהענין מרגיש בחסרונו כסותו או כירתו היהודית!

נאם יש את נשך לדברי הגמי' (בבא בתרא ס' ב): מיום שנחרב בית המקדש ופשתה מלכות הרשעה שנזרת עליינו גזירות עות וקשות וmbטלת ממנו תורה ומצוות... בדין הוא שהינו צריכים לגזור על עצמנו שלא לשא אשה, אלא הנה להם לשישראל מوطב שייהו שוגגין ואל יהיו מזידין. ופי' רשי'ים – שלא יכולו לעמוד בה, עכ"ד הגמי' שם. ועיין להרב שמן ששון סיון לבר' העד שמע מפי המהרים פדאווה, שהזו עיקר טעמו של רבינו גרשום אשר החרים שלא ישא אדם אשה על אשתו. שכן הנה אמרת שבלי אישת אחת עזינו רוב הצבור יכול לעמוד, מכל מקום שפיר יש לגזור על אשנה ובדין הוא שנגוזר על עצמנו יוו"ד תמיינא שתתקנת רמי'ה ריא למשה דינה תלמודא, עי"ש. ועיין עד להרב נדוע נדוע על יהודה יוו"ד תמיינא סיון קמו) אשר העלה, שתקנה זו של רגמ"ה היא מדברי קבלה, ובספריו החק' שיעורי אבני עוז (חו"א סיון באות ד) הוכחתי שהנודע בהודה משך לטעם הנזכר בדברי מהר"ס פדאווה, ולכן ס"ל שהוא מדברי קבלה, עי"ש. הנה כי כן עין רואה ואוזן שומעת, שאין ערך ביטול מצות פריה ורבה אשר תכליתה לישיב את העולם – פרו ורבו ומילאו את הארץ, שכן מה ערך יש לישיב עולם אשר אין תכלית לקיים! והדברים נוראים ומדוברים בסוף עזם.

אכן לכשנתנו נראה, שהשורת השכינה בישראלי מוקור כל הרכות, ולעומת גלות העמידה של שוכינה היא שורש כל הפערונותיות' של'... ומג' רוכחה היהיא שוכנה נא (טוכה נג', א) אודות הלהזקן אשר כאן מי אkan' ופי' רשי', שם שהכוונה בזה להשורת השכינה, והיינו שבמוקום שהשכינה שרה – יש הכל, אך במקום שאין שורה בו השכינה, אין כלום ולת הרס וחורבן.

ודע שהשפעת החורבן וлотות השכינה על קיום העולם, איינו רק בטבע הגשמי המוטבע בו וכדרך שאמרו בגמ' מימים שנחרב בית המקדש ניטל טעם הפירות, והיינו שטבע הבריאה נשתנה. אלא הוא גורם מכריע גם במדרגות התורה ולומדייה, שכן ידועים דברי הגראי' הנשגבים: שמיים שרבים ביהמ"ק אין בידי כל בריה לחדרם נתחשו בעולם, וכל עמלנו בלימודה הוא רק להבחן את דבריו יושבם ונתחשו בעולם, עכ"ד. והדברים נוראים ומבהילים, שכן אחד מגודלי המפרשים והמחודשים ברזוי תורה, מעד על עצמו –

שאין בידינו לדוחם בטוראה ומושרב ביהמ"ק:

והאמות תורה דרכיה שהכרה זו צרכיה להיות נחלת הכלל, ואינה שמורה רק לייחידי סוגה. שהרי הלהכה היא בשווי' אחד סיון בפניהם קפ"ה ח. ומכו דבורי בשכלו הלקט סיון קי' ובאותו חילם הלאות רההמ"ק, שצריך אדם לסלק את הסכינים מעלה שלחונו בעת ברכת המזון, שהלילה לא יאבץ עצמו לדעת בהגינו לברכת ובנה ירושלים עיה'ק במוחה בימיינו וגוי, וכמעטה המבוואר בש"ס בחסיד אחד שהרג עצמו מרווח צער בהגינו לפסוקים אלו. שמעתי לת"ח אחד שהרעה את תמייתו על הלהכה זו ובפני הגראי' קנייבסקי שליט"א, וכי באתמת יש מוקם להחש זה במנינו שקיים מאן דהוא ויאבד עצמו לדעת מגודל צער השכינה. ועל כך השיב לו הרב: הקושיא היא לא לדברי הגמי' והלהכה, הקושיא היא על עצמנו שנתרחקו כל כך מהתבונת עמוק הצער על נלות השכינה ובנה ירושלים עיה'ק במוחה בימיינו וגוי, וכמעטה שאים גיען למדרגה זו. זאת זו דרך האמת כפושטה ממש, שצריך האם להגيع למדרגה של חזש שיאבד עצמו מגודל צער החורבן וגולות השכינה, עד שצריך להסיר השכינים משולחנו בית ברכת המזון!

ויזועים דברי הגמי' בברכות ז' ב: כל הקובע מוקם לתפילתו אלוקי אברהם והוא בערו, המשך דבר רב העיר במדור "אורות ה�建ות"

דבר העורך

כחו של מנהיג

ותוכל כל עבודות משכן אוהל מועד ויישו בני ישראל בכל אשר ציווה ה' את שמי' (לט, לב), מבאר האדמור' רבינו מנחים מענדיל מקוץק ציע"א מה טעם הדבר שבכל מעשה המשכן נאמר "כאשר ציווה ה' את משה", אלא למדנו כמה גדול כוחו של מנהיג, משה רבני היה הרוח החיה בכל המשכן, ובלעדיו לא היו בני ישראל יכולים לעשות את אשר ציווה ה', הוא הדליק את כולם בלהט אש קודש של התלהבות בלבנות את המשכן. וכן ביאר האדמור' רב' צחэк מאיר היחידי רבי"ס מגור זיע"א את הפסוק יוחරות אבן למלאות, בצלאל השכיל להציג אש קודש בנשומות ישראל, ואפילו אבן למלאות השכלית אפילו למלא לב אבן של קדושה.

הגדת סדר ערל"ם זעיר

רב עוזיאל אדרי
וב המרכז הרופאי "סורוקה"
וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

לוח הזמנים						
מועד לבאר-שבע						
עלות השחר	בן מיל' וחילין	ויהה – תין החתמה	סדי ק"ל לדעת מ"א	סדי ק"ש להזאה ונאריא	סדי ביטחת ק"ש	חצצת ים ולילה
ד' אדר ב	ד' אדר ב	ד' אדר ב	(9.3.22)	(8.3.22)	(3.3.22)	(6.3.22)
4:40	4:41	4:43	4:44	4:45	4:47	4:48
4:47	4:48	4:50	4:51	4:52	4:53	4:55
5:58	5:59	6:00	6:01	6:02	6:04	6:05
8:15	8:16	8:17	8:18	8:18	8:19	8:20
8:51	8:52	8:52	8:53	8:54	8:55	8:55
9:51	9:51	9:52	9:53	9:53	9:54	9:54
11:51	11:51	11:51	11:52	11:52	11:52	11:52
12:21	12:21	12:22	12:22	12:23	12:23	12:23
16:49	16:49	16:48	16:48	16:47	16:47	16:46
17:49	17:48	17:48	17:47	17:46	17:46	17:45
18:04	18:03	18:02	18:01	18:01	18:00	17:59

זמן הדלקת הנרות

פרקדי'	פרשת השבוע:
ויעש חיון	הפטרה:
17:23	כניתה השבתה:
18:15	יציאת השבתה:
18:56	רבנו תם:

ברכת הלבנה
הה' מיום חמישי בערב ז' אדר ב'
סוף זמנה לשלosh פורים עד השעה 22:13

אורים הכהן

כשחתמ אמורים עליו אי עניו אי חסיד מתלמידיו של אברהם מרוגלא בפומיה ורבינו האדמוני ר' רבוי אלעזר אבוחצירה זצוק"ל אשר בעיר, וכי מה בכך שקבע האדם מקום מיוחד לתפילהתו, עד שזכה לכל הברכות והתארים המופלגים הללו. ופירש בטוב טעם, שאין הכוונה כאן ליכסא' מיזה, אלא הכוונה להקבלה שנקרה 'המקום', והיוו כל הקובע את עיקר תפילתו לכבודו של מקום – להרבות בכבוד שמים ולקיים על גלות שכינה וכוי ולא משליק את עיקור יהובו על בקשותיו הפרטיות, אז במידה כבגד מידיה – אלוקי אברהם בעזוזו. וזהו האות שהוא חסיד ועניו, שכן אין לך אדם המתחסד עם קונו גודל מזוה. וכן רק מי שהוא עני – המבטל את רצונותיו בפניו כבוד שמיים יכול להציגו זו. וכן כמה הדברים אינם למי שאמרם, נוכל ללמדן מעובדה זו: שמעתי מפי מגיד אמרת, שפעם אחת הגיע בחור ישיבה מחוץ לעיר כדי להתהייש עם רביינו אודות שידוך שהוצע לו. ואחרי שיצא החבור לדרכו בשעתليل מהארחה, גילה שאיתו את האוטובוס האחרון. כשנדע הדבר לרביינו, הזמין מיד בכתומו והגעלו בעצמו דברי מאכל ומשתה ואח"כ הגיעו לו את מיטותו. בשעה הלה על צוצעו, שמע עיקות שבר הבוקעות מהדרו של רבינו הך, התקרב החבור לדלת החדר ושם עת רביינו בתיקון קרונות על חורבן בית המקדש גולת השכינה בכוויות נוראות אשר לפי תיאורו דומה שזה עתה קיבל תפילתו בפסחו יושביו וכמדרשו.

הרב יהודה דרשי

"בדין מהדרין"

בראשית כב' הומרה דתורה הרה"ג ז

להסיר מכשול

**לאור תלונות מתושבי העיר על הטעה בclasspath
הירינו מבקרים בזאת: כל עסק אשר יש לו כשרות ורילה בלבד
ומופיע שיש לו מוצאים בד"ץ כגון: בשר, ירק גוש קטיף וכו'**

**אין אלו אחראים לכשרות המהדרין במקום
תעודת ההכשר הינה על כשרות רגילה בלבד
בכשרות מהדרין יש לבדוק את
טעוזם בברשותם רצ"א למחזורי**

לשאלת רבים

אולמות האירופים בבאר שבע

עומדים תחת כשרות רגילה

למעט אירועים אשר בעלי האירוע
מבקשים השגחה צמודה
מונפקת תעודה חד פעמי מטעם מחלקת המדרין
עם כל פרט האירוע שהוא בהשגת המדרין

הרבות והמגווצה הדרות באර שבע
מחלקת הכשרות

הבהרה
“ארע מהדרין” המושג על ידנו הוא על כל הארץ ולא על מס' שולחנות בודדות ואין אמו אחראים על אמירות למינהם אלא רק בהצמת תועדה במקומם האירוע

ברכת יאכלו ענוים וישבטו

אורות הפרשה

חזרו הכתובים

'אליה פקודי המשכן משלן העדות' (לח, כא), כתוב הרבי ה'כמא' צדק בספר 'אור התורה' הלשון 'עדות' רומו לעדויים – הכתירים' שקיבלו בני ישראל בשעת מתן תורה. בשעה שעשו את חטא העגל איבדו ישראל את עדויים, ואילו בשעת עשיית המשכן נתרצה להם הקב"ה, ומיליא חזרו ונמשכו להם ה'עדויים'. על שם זה נקרא המשכן "משכן העדות".

בmeshen rochni v meshen gshmi

אליה פקודי המשכן משכן העדות (לח, כא), מבאר הרבי על ציווי
בנין המשכן מסופר בפרשיות תרומה תשובה, מודיע התורה חזורת
בפרשיות ויקחן ופקודי על העשיהה בפועל של המשכן וכליו, ולא
הסתפקה באמירה בני ישראל עשו ככל אשר ציווה ה' את משה,
אליא שהתחורה קופלת עניין מסוימים הרי זה מפני חביבות הדבר.
המשכן, מקום השראת השכינה, היה יקר וחביב מאוד, ומפני
חביבותו נקבעו כל פרטיו. כי המשכן שעשו בני ישראל רומז לשני
"משכנות", משכן רוחני ומשכן גשמי. لكن נקבעו כל פרטיו המשכן.
ולכן נאמר "המשכן משכן" לרמז על שני משכנות, המשכן הרוחני
של מעלה והמשכן הגשמי שלמטה. שגם בו הייתה השראת השכינה.

עדות לירוש

אליה פקודי המשכן משכן העדות (לח, כא), מבאר המלבי"ס זיע"א המשכן עצמו היה עדות ש"פקודי המשכן" החשבו ומניין התרכומות, היו נוכנום, שכן אלו היה חילאה שמאץ של גנבה או שטחנות. לא היה זה "משכרי ושהשכינה לא הייתה שורה ב-

להסתכל בעין טובת על הכל

ז'ירא משא את כל המלאכה והנה עשו אותן כאשר ציווה ה' (לט),
כג', מבאר רבינו יהושע טרונק מוקוטנה זיע"א נאמר בדוקא "כל
המלאכה" כי בפרטים אפשר שיחיו חסרונות, אך כמשמעותם
בכללות על התוצאה נמצאה שהכל הוא טוב. זהו שאמר בלק
'אפס קצחו תראה' על ייחדים, על מkeit' העם, אתה יכול לראות
חסרונות ופגמים, אבל יוכלו לא תראה' בכלל ישראל יכול לא
תראה שום פגם.

השראת השכינה בחחי היום יומם

ויברך אתם משה' (לט, כג), כתוב ר' שמי אמר להם יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם. כתוב 'ספר הדרוש' בשעת הקמת המשכן, היה שעת רצון של השראת השכינה, העם היה חדור ברגשות נעלים וחתרומות רוח. משה רבינו ניצל זמן מעלה זה ובירך אתם יהי רצון שהשכינה הקדושה ולא תעצבכם ותללו אתכם אףimenti המעשה, שתזכו להשראת השכינה בחיה היום יום לשפע טובה וברכה עד בליל די בכל מעשה ידיכם.

כלי מחזיק ברכה

זיברץ' אוטם משה' (לט, כג), כתוב ר'שוי אמר להם יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם. מבאר הר' אמר שפר' אין הברכה יכולה לחול על כל ריק. חובה על האדם להכין כל מחויק ברכה, ונדרש ממנו שיפעל ישותו בנפשו לעשות הזזה עצמית בתורה ובמצוות ובמעשים טובים, ואז יפה שיעזרו ה' ותשורה השכינה במעשה דידי. זה שאמיר להם משה' "יהי רצון שתשרה שכינה במעשה דיכם" השכינה באה' ושרה על האדים לסייע ולחלוחו בעבודת ה' בתנאי שהייה מצידיו "מעשה דיכם", ואז יזכה להיות כל מטבח ברכה והאלמה מושלגה ברוכנות וגאות.

מוציא אמת אובייקטיב בברכה

ז' ביאו את המשכן אל משה, וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה כאשר ציוה ה' כן עשו ויברך אותם משה' (לט, לג- מג), כתוב רשות' שלא היה יכול להקימו שום אדם, ומשה העמידו. אמר משה לפני הקב"ה איך אפשר הקמן על ידי אדם, אמר לו לעסוק אתה בידך, נראה כמפיקו והוא נזקף וכם מלאיו. זהו שנאמר שהוקם המשכן' שהוקם מלאיו. וכתוב הבעל הטורים' משכך' לא נאמר אלא י' המשכן', לרבות משכן של מעלה. כדברי הפסיקתא, שהקב"ה ציווה את מלאכי השרת להקים לו את המשכן של מעלה. אמר הרבי הרי' י' נאמר ויברך אותם משה כתוב רשות' כל מה יהיה שתשורה שכינה במעשה ידיםם. לעילו לזכור שלמרות להם ירי השוחק במשכן, הרי כלות הכלול המשכן הוא מעשה ידי אדם. ובמעשיהם ידרשו בהם פניו עצומות. על עמד משה והתפלל וביקש י' יהי רצון שתשרה שכינה במעשי ידיםם.

הmeshbo, ובית המקדש

יורא משה את כל המלאכה והנה עשו אותה כאשר ציוה ה' כן עשו וברך אתם משה' (לט, מג), כתוב המדרש 'ילקוט שמעוני' מה הברכה שבירכן, אמר להם יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם. רבבי מאיר אומר: אמר להם, כשם שזכו בהם במעשה המשכן, כן תזכו לכם בבית עולמים שבו תשרה השכינה.

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו של מורהנו המרא דאתרא הגאון הגadol רבי יהודה דלייט"א

הלכות אדר פורים - פרשת זכור, תענית אסתר ועל הניסים

תענית אסתר ועל הניסים

ש - האם שאין בו סכנה, האם חייב בתענית אסתר?

ת - חוליה אפילו שאין בו סכנה אכן חייב בתענית זו ואינו רשאי להחמיר על עצמו. גם לאחר שירבiera אכן צריך לפרק את התענית. זאת ועוד, אף על פי שאינו מוגדר כחוליה אלא שرك מרגיש חולשה מסוימת או מפאת זקנותו פטור מתענית זו אך צריך הוא לפרק את תעניתו אלא אם כן יוכל על פי הוראות רופא.

ש - האם בעלי שמחה פטורים מתענית זו?

ת - חתן וכלה בתוך שבעת ימי המשתה, וכן בעלי הברית - אבי הבן, הסנדק והמומלך, פטורים מתענית זו לאחר המילאה ואין רשאים להחמיר על עצםם, כמו כן אינם צריכים להשלים התענית ביום אחר.

ש - ברית מילה המתקיים ביום התענית, כיצד ינהגו עם העשויה?

ת - אין לעשות סעודת הברית ביום התענית, ורק בעלי הברית - אבי הבן, הסנדק והמומלך רשאים לאכול לאחר המילאה מבואר לעיל.

ש - האם ראוי לקטן שהגיע לגיל חינוך, להתענות בתענית זו?

ת - קטן-phochot משלוש עשרה שנה ויום אחד, או קטנה-phochot משלושים שנים ויום אחד, פטורים מכל התעניות, ואין צורך לחנוך בו (מלבד צום יום היכירויות, שיבואר אליו בזמננו).

ש - האם נשים מעוברות חיבות בתענית זו?

ת - נשים מעוברות לאחר שחוכר עוברין, דהיינו לאחר שלושה חודשים, פטורות מתענית זו. ואם מרגישה חולשה או מוחשים שונים עקב הרוונה, פטורה להתענית גם לפני שלושה חודשים להרווינה ואינה צריכה לפרק את תעניתה בזמן אחר.

ש - האם נשים מיניקות חיבות בתענית זו?

ת - נשים מיניקות פטורות מתענית זו, ואין צורך לפרק את התענית. וכן צורך שתנייק בפועל אלא כל שיטוט מלאו לה עשרים וארבעה חודשים מיום הלידה, הרי זו חשבה כדין מיניקת. וכן חיללה אם נפל עוברה ולא לידיה, יש לה דין מיניקת תוך עשרים וארבעה חודשים מיום ההפללה.

ש - בית הכנסת שאין בו עשרה מתעניינים, האם מותר להוציאו בו ספר תורה לקריאת "ויחל משה" שחרית ומנחה?

ת - הרוצחים להוציאו ס"ת גם כשייש רק שישה מתעניינים, אין למחות בידם מפני שיש להם על מי ליטוקן. אולם אם אין גם שישה מתעניינים אין להוציאו ספר תורה.

ש - ומה הדין, לעניין אמרת "עננו" בחזרת השילוח ציבור?

ת - גם לעניין זה יש להקל בשישה מתעניינים, כדי שייאמר החזן "עננו" (קדום ברכת רפואה). אולם אם אין שם שישה מתעניינים, אומר "עננו" לפני ברכת "שומע תפילה".

ש - המקדים להתפלל ערבית של פורים לפני צאת הכוכבים האם יאמר על הניסים בתפילה?

ת - אומרים "על הניסים" בעמידה של תפילה ערבית אף שטרם קרא את המילאה, וכן אם הקימו להתפלל ערבית קודם צאת הכוכבים (אחרי פלג המנחה).

ש - השוכח אמרת "על הניסים" בתפילה או בברכת המזון האם צריך לחזור?

ת - מי שוכח לומר על הניסים בתפילה וכבר הזכיר שם כי של ברכת "הטוב שמק ולך נאה להודות", אין חוזר. ואם טרם הזכיר שם, יזכיר "על הניסים". וכן בברכת המזון של מזון פורים וכבר הזכיר שם כי של ברכת "על הארץ ועל המזון", אין חוזר. ואם טרם הזכיר שם כי יחוור ויאמר "על גניסים".

ש - הנושא בסעודות פורים עד ארוח צאת הכוכבים של מזון פורים האם יאמר על הניסים בברכת המזון?

ת - אומרים "על הניסים" בברכת המזון של סעודת פורים אף אם נשכה הסודה עד מזאי הפורים, ובכלב שעדיין לא התפלל ערבית.

פרשת זכור

ש - האם נשים חיבות בשיעית פרשת זכור?

ת - אמונם לדעת כמה מגדולי הפסוקים נשים פטורות ממצוות זכירות מעשה עמלך, מכל מקום יש אמורים שנשים חיבות במצבה זו. לפיכך נשים היכולות לבוא לבית הכנסת לשמעו פרשת זכור יעשו כן כדי לצאת ידי חובה כל הדעות.

ש - האם מותר להוציא ספר תורה כדי לקרוא פרשת זכור לנשים?

ת - אין להוציא ס"ת בשליל קריאת הנשים, אלא אם כן יהיה שם עשרה אגשים ואין מברכים ברכות התורה על קריאת זו.

ש - במקום שאין עשרה אנשיים, כגון בתים חולים או יישובים קטנים, האם מותר להוציא ס"ת לקריאת פרשת זכור?

ת - לדעת רבנים מן הפסוקים קריית פרשת זכור מתקיימת דווקא בעשרה, לפיכך במקומות שאין מצוים שם עשרה, כגון בתים חולים ויישובים קטנים יוציאו ס"ת אפילו בלי מניין ויקראו בו פרשת זכור בלי ברכות.

ש - האם קtan רשותו לעלות לתורה מפטיר בשבת זכור?

ת - אף על פי שבכל שבתות השנה רשאי קtan-phochot משלוש עשרה שניות לעלות מפטיר, מכל מקום בשבת זכור (ופרה) אין להעלות לתורה מפני שאין חיבב במצוות זו. ואם עליה כבר אין מורי דין אותו ובבלד שהקרה בתורה יהיה גדול יותר משלוש עשרה שנה וגם ברור שהבא שתי שורות).

ש - ספרדי השומע פרשת זכור במבטא אשכנזי, או להיפך, האם יצא ידי חובה?

ת - מיעיקר הדין, יוצא אדם ידי חובה בשיעית פרשת זכור, גם כאשר אין מבן הקריאה. לפיכך ספרדי ששמעם הקריאה מאשכנז או להיפך, יצא ידי חובהו. מכל מקום ראיין ונכוון, שבשבת זו (וכן שבת פרה) ישתדל כל אחד לשמעו קריאת זכור במבטא שהוא רגיל לו.

ש - האם ספרדי יוצא ידי חובה קריאת זכור, בספר תורה אשכנזי, וכן להיפך?

ת - גם בזאת יאמר, שראוי לספרדי לקרוא פרשת זכור (ופרה) מotton ס"ת ספרדי, וכן להיפך. אך מיעיקר הדין ברור שאין זה מעכבר.

ש - האם יוצאים ידי חובה קריאת זכור גם בספר תורה הכתוב על גבי קל משוח?

ת - יש להיזהר לקרוא פרשת זכור (ופרת פרה) מתוך ספר תורה שאין הקף שלו ממשות, כדי לצאת ידי חובה כל הדעות. אולם במקומות שאין מצוין ספר תורה שאינו ממשות, יוצאים בו ידי חובה.

ש - הנוהגים להדר ולקרוא פרשת זכור בהברות שונות, האם יכולים לברך בכל פעם, או לחילופין לעכב את הברכה האחורה עד לשיעית כל הנוסחות?

ת - הויאל ויצאו ידי חובה בפעם הראשונה, אינם רשאים לברך שוב על קריאות נוספות. וכן אין להפסיק בין ברכה ראשונה לברכה האחורה יותר מאשר קריאת כשרה אחת. וכמו כן, אין להפסיק בין ברכה ראשונה להפטרה. ועל כן, המהדרים לשמעו קריאת זכור זו בהברות שונות, יעשו כן ללא ברכות, לאחר קריאת הפטרה.

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור מתבקש להעתיר בתפילה עברור
הרהור ג' יוסף דהאן שליט"א בן רחל
בתוך שאר חוליו עמו ישראל
והן אל כביר לא ימאס את הפילותינו.

התיבה הסגורה

"אנני יכולת עוד לראות את הילדים רעבים להלחם", אמרה האישה. "אולי תצא למסע בעיירות, ותקבץ סכום שיאפשר לנו לאכול את עוללינו".
כאשר גברו הפזרותיה לא היה הצדיק יכול לעמוד מנגד ויצא למסע.

אחרי הסתלקו של רבו, הח'רף' רב אורי מטוליסק, מליא רב' יהודא צבי ברנדזון, האדמו"ר מטוליסן, את מקומו. אנשי המקום היו דלי' אמרցים, והי' הצrik החנהלו בעוני.

יצא רב' יהודא צבי למסע בעיירות, והמניג ביחסו נדרו אליו. הוא הקשיב לזרותיהם ולמצוקותיהם. גם אם התקבץ סביבו סכום כלשהו, במרה נטה לנתק זה או אחר, ובתום המסע שב אל ביתו כסם שיצא ממנו - ביל' פרוטה בכיסו...

כאשר הדברים חזרו ונשנו גם במסע השנין והשלישי הגנתה הריבית ויעין היא בקישה מבנה, אברום (לימים מלמד מקום אביו בשולשת סטוטין), התלהות אל אביו. היא צידעה אותו בתיבה קטנה, סגורה במפתח, והורתה לו כי בכל פעם יקח מאפי את הכלפי וכינסו לתוכה עלי' בקשה.

בטרם יצאו הצדיק ובנו גם במסע ההירה האם את הבן כי ישמר את מהות התיבה אך ורק אצל, ובשות אונן לא יפקידנו בירוי אביו...

זו הייתה נשיע מוצלח במיוחר, בכל מקום התקבל הצדיק בהערבה, והאבאים השאירו תרומות בעין פפה, הבן שמר באמונה את קופסת תיבתו, והקפיד להכניס את הכלפי לתיבה.

לקראת שבוב הביתה ספר הבן את הכלפי ושם להלota כי יש בתיבה ארבעמאות רובל כסף. והוא סכום מכובד, שבאמצעותו יוכל להתפרק לשמש זון, ואך להחזיר חזרות.

סוף-סוף הגיעו הביתה. האם, שיצאה לקראתם, הייתה מאושרת לגלות מה שבעמם מפני הבן על הסכום הנכבד הננאתי. בצפיפות דרכה הביטה בנה פתח את התיבה, אך זו גדרה השננים לגולה כי התיבה ריקה לחלוון.

"איזה קרה הדבר!?", קראה האישה בצער, בחביטה על בניה הבן. הבן החל לאמץ את זוכרו. כל הדרך הקפיד לשומר על הכלפי אך מתי הוזא הכלפי מן התיבה? אך פתואם נזכר במה שאירע בחנייתם האחורה.

זה היה בעת שהבן שכב לנוח באכשינה. פתואם רפק עני על הדרת הספר כי בנו היהודי עמד להיכנס לחדרה, ואין כדי פרוטה שוחרקה לצורכי השמחה, והדבר עלל לגרום לביטול השידוך.

כשמעו הצדיק את דברי העני ביקש מבנו את המפתח כדי לחתך מוחתיבה נדבה בעבור העני. הבן, שהיה עייף, חשב לתומו כי לא יקרה דבר אם יתנו את המפתח. ואכן, מיד לאחר שפטר האב את העני לשולם החזר לו הבן את המפתח. "נראה", סיים הבן, כי' באוthon זון נזק כבא את כל הכלפי שבתיבה לאוthon עני..."

אורות עונג שבת

לא יותר מדי

פעם אחת הסביר האדמוני' רב' יהושע מעבלי' ז"ע' א' מודיע משה רבנו היה צריך לעצור את זרם התתרומות למשכן, ידווע שהמשכן היה כפורה על עון העגל, ובני ישראל השתרמו למשכן ישטייה בעיירות בשמי צדקה. אצל בעלי תשובה יש טניה לעשות יותר ממה שהتورה מצווה, וגם הוא יטע כפי הרاوي, כי לא כל איש הייש בעינויו עשה, וצריכים לשאול חכם וצדיק מה לעשות ואיך לעשות. לפעמים האדים גורש קלו' מתוקן עד די' תוספת שהוא מושיף, אבל בעצם הוא גורש קלוקל גודל יותר. דבר זה הודיעה לנו התורה באומרה הירבו להביא יותר מהדרוש, וכן

כיווה משה שהעם הירבו יותר מהדרוש.

לפרנס עוזה מצויה

בעיר לויז' היה צורך לשפח את בית הכנסת, ואחד מעשייו הקhal תרים תרומה גדולה עבור השיפוץ. ביקשו אנשי הקהילה להפרנס את תרומותם ולהחותות לו, אך האיש סייר ואמור שרצו לו לתת' מותן בסתר. הגיג רב' יוסף פצנובסקי רב' העיר לויז' ז"ע' ואמר כי צדקה ליחידים, העולמים להtabזותם ראיו לחתן את התרומה בסתר, אולם כשתורמים לזכוכרי ציבור אין להצניע את התרומה אלא לפרסמה, כדי שהתרומים ימשמש דוגמה ומופת לאחרים. והוסיף שהדבר רמזו בציויו על מלאכת המשכן יזהה הדבר אשר ציווה הי' לאמר, קחו מאייתכם תרומה לה". הינו, בענייני הציבור יש לאמר ולפרנס את התרומה.

צדקה הנזון והמקבל

דרשן אחד נזכר פעם אחת אל האדמוני' רב' מאיר מפרמיישן ז"ע' הוא ראה חסידיים באים בחומנויהם, נכensis לבקש ברכה ועזה, ומשאריהם סכומים נכבדים לצדקה. חלשה דעתו של הדרשן, נכנס אל הצדיק וקבל "אגם לדורות של נזירים המונים, אבל שmagui תורו הנティיה הם נזינים פרוטות בלבד". ח'יך הצדיק ואמר "אני שונא בעץ, וכן גם חסידי שונאים את הממון אין צרה בסקס שבידיהם. אבל אתה הכרה לנו את הממון, ומילא גס שומעך נדקים בתאות הממון וקשה להם להיפרד ממנו".

הרבנות והמוסיצה הדתית בא"ר שב'

לשאלת رب' רבי מצוות "זכור למחצית השקל"

1. הננו להודיע כי על פי פסיקת כב' המרא דעתרא שליט"א סכום "זכר למחצית השקל" עומד השנה כ- 30 ש"ח לכל נפש וכל המוסף יוסיפו לו מן

השmins לצאת ידי חותבת כל הדעות.

2. הוואיל וממצוה זו בזמן זהה היא מדין צדקה, מצוה ליתן סכום זה לכל אחד מבני הבית - בניים ובנות, גדולים וקטנים. ויש אומרים אפילו על העובר במעי amo.

3. מצוה מן המובהר לתרום צדקה זו למוסדות התורה בעיר, וכאשר אדם מהדר בקשרות ובשער מצוות, כך עליו להדר ולהפץ את מקומות התורה המוגברים בעיר.

ברכת התורה
לשכת רב' העיר

שבת שלום

היאשה הנדרות פנתה אל הצדיק וביקשה הסבר. הוא ביקש לפיסחה ואמר: "אנן אל תלעכען עלי". אספור לך ספ'ור ובכפו תחולען אמר לא היה צירך לנוהג כפי' שנגנתה.

"בצערתי", בהי'וי תלמיד אצל הח'רף' מטוליסק, שלח רבנו אותו וכמה מהחרפי לאסורך בספיק בעיירות לשם צדקה. בשובנו, בטרכם כנסנו לחדרו, נשמע קולו' בערער: "שלאהו! שלוחתי אותם בכוונה תhilלה, ולכטונו על עצם לא חשבנו כלל. ידעתי כי כוונתו אליל', שכן לא רקתי בעבורי אף לא פרוטה אחת.

"סבטי על עקי' וצצתי לעוד מסע, ובמהלכו העתוי אל העיר לי. נכנסתי לבית הכנסת ועמדו לי. תחפפל שוחטת לשלוחו של אחד המתפללים, שורה מעשרי והמוסים. בתום תפילה הפציר כי יהיה אורחו בשbeta".

"בטרכם כנסה השבת אמר לו הגבר כי מנגה בידו, שככל הגון נשעה בעילובית לשוחטת, כדי שיוביל להתנהגה בחופשיות. לאחר שהשבת המרוממת קרא לי הגבר, הכניני להדר הכספות שלו ואמר לי: 'אתה בעילובית, מה ככל שצרכ'ת'. רקתי עזמי חמישה ורביכת. מילא פז' צחוק, לא לך החכוון', גער בי, החכוון לאלאפין'".

"לא היה מוכן לקחת סכומים כאלה. לבסוף ליה' הגבר כמה מאות רובל' כסף ותקעם בידיו. עתה כבר לא סירבתי, שכן גם חסידי שונאים את הממון אין צרה הרב' אליל', שאקח גם בעבור צורכי בית".

"בטרכם נפרדו שאלתי את הגבר: 'מה חסר לך?' אמר לו לי ואעבירות את בקשتن לברכה אל מורי ורב'".

"באותנו רגע רגע סר החיקון מפנוי. לא חסר לי דבר', אמרו, אבל מוא נישאינו לא זכין לילדין'. אמרתי לו: 'ברכה כוות אוכל גם אני לברך אותך הנה קבלתך'. וונפרתית ממנה".

"כעbor שנה לדלה אשטו של אוותנו גבר את בנים, בשעה טוכה. שמתחים היהת רבה, אולם כננד זאת נילקה מהם עושר. האיש ירד מנכסי ועשה עני המחוור על הפתחים".

"עטה הנגעה עת נשואיו של הבן, והאב עבר מעיר לעיר כדי להשיא את כספי החתונה. כשడק אוות עני באכסיינטו יהי'תי ידי כי והגביר שידר מנכסי, והבנוי כי החתן הוא הבן שנולד בברכתך, ואם כן, גם העשור שנintel ממנה בא ברגלי".

פנה הצדיק מטוליסן אל אשטו ובני משפחתו ואמר בהרשותה: "אמור לי אתם, האם לא היה זה מוחבטי להת' ול כל הון שהיה בירדי? עתה ודאי תסלחו לי, שכן נוכחות שנגנתה כשרה..."

לעלוי נשכות
הר' יוסף שלמה טרייק' ז"ל
בר' עליה ז"ל
ורבנית רחל טרייק' ע"ה
ת.ב.צ.ב.ת.